

695]. Н.А. Кун: "Света трпеза Митриног култа веома личи на хришћанску тајну причешћа... Као хришћани, и митраисти су недељу сматрали за празнични дан, и као што су хришћани празновали... 'Христово Рођење' 25. децембра, тако су и поклоници Митре 25. децембра празновали рођење свог 'непобедивог'... " [266], [12, стр. 701-703]. До нас су дошли споменици са сценом тајне вечере митраиста. На њима су приказани причесни хлебови означени хришћанским крстовима! [102, стр. 3]. "Мишљење да је Митра дошао, не из Европе у Азију, него обрнуто, ослања се на то што нарочито много трагова његовог култа налазимо у Ведама, у којима је божанство Митра једна од главних фигура" [12, стр. 704]. Одавде следи само то да ни познате Веде (откривене, уосталом, врло касно) никако нису бесконачно старе књиге, него касносредњовековне. Митраизма има и у "Заратустрином учењу". Традиционално се сматра да је религија Заратустре, који је живео тобоже у VIII в. п.н.е., владала у Персији још пре освајања Александра Македонског, затим је нестала на 600 година (!), а онда обновљена у време Сасанида у IV в. [12, стр. 715-716].

Фрејзер каже: "Атис... је био у Фригији исто што је Адонис био у Сирији... Предања и култови те двојице богова били су толико слични да су у древности понекад потпуно изједначавани" [171, стр. 19]. Ево како Румјанцев коментарише један од египатских пртежа: "То је ускрснуће Озириса из мртвих после тродневног почивања у гробу (в. јеванђеља - А.Ф.). Он је приказан у тренутку ускрснућа, устајања из гроба... Поред њега је његова сестра и жена... Изида" [276, стр. 10]. Друго божанство приноси крст Озирису који се успиње [267]. "Трећег дана после смрти наступа... ускрснуће Озириса... тај се празник завршава 'подизањем Озирисовог стуба' (уп. са стубовањем Исуса - А.Ф.)... Помоћу посебних справа... стуб се подизао и усправљао" [267, стр. 10-11].

Старогрчка религија такође добро познаје Исуса Христа са свим његовим канонским атрибутима. Посебно "Стара Грчка је спаситеља, који умире и ускрсава, имала у лику Диониса и Баха" [267, стр. 41]. Детаље в. у [267]. Ево пет камених барелефа који приказују различите моменте рођења цара Аменофиса (сматра се из 1500. год. п.н.е. - хиљадушпо година пре Христа). Румјанцев: "На првој слици је божански гласник. Он стоји пред царицом девојком Мет-ем-ве (Марија? - А.Ф.) и благовештава да ће она родити сина (в. и старогрчке митове - А.Ф.). На другом се објашњава ко ће бити отац детета: поменута дева и врховни бог сунца Амон стискају једно друго у љубавном загрљају. Трећа слика допуњује и открива значење претходне: безгрешно зачеће од божанског семена. Та идеја је сликовито изражена кроз приношење носу (дух? - А.Ф.) Мет-ем-ве крста - знака живота и округлином стомака... Тако су египатски жреци на зиду свога храма писали прве странице биографије царског богочовека..." [267, стр. 130]. Коментаришући ту необичну серију "хришћанских барелефа" старог Египта, Робертсон је писао: "Хришћанској благовести најближа је, ипак, сличност коју налазимо у египатском миту о рођењу царева". (цит. по [267, стр. 130]). Румјанцев: "По својим главним одликама она (тј. јеванђеоска сцена благовести Марији и безгрешног зачећа - А.Ф.) најсличнија је одговарајућим сценама из живота митских спаситеља древности: јеврејског Самсона, вавилонско-феничанског... Тамуза-Адониса и индијског... Буде" [267, стр. 132]. Даље: "Од пет слика које